

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група СРПСКИ ПОКРЕТ ДВЕРИ – ПАТРИОТСКИ БЛОК
09. септембар 2022. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу одредбе чл. 107. ст.1 Устава, те члана 40 ст.1. тачке 1 Закона о Народној скупштини и чл. 150 ст.1, 190 ст.1. Пословника Народне скупштине, подносимо **ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ О ОКУПИРАНОЈ АУТОНОМНОЈ ПОКРАЈИНИ КОСОВО И МЕТОХИЈА**, с предлогом да се донесе по хитном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ:

Мр Иван Костић

Бошко Обрадовић

Проф. др Тамара Миленковић Керковић

Милован Јаковљевић

Радмила Васић

Борко Пушкић

ПРЕДЛОГ

Полазећи од државне традиције српског народа и његовог историјског права на АП Косово и Метохију као саставни део територије Републике Србије,

Имајући у виду да је АП Косово и Метохија историјски, државотворни, духовни и културолошки стожер Републике Србије и њених грађана,

Будући да након нелегалне и нелегитимне агресије НАТО на СРЈ као правне претходнице Републике Србије и окупације дела њене државне територије, највиши национални и државни циљ Републике Србије представља физички повратак њених државних органа и институција на територију АП Косово и Метохија,

Нарочито увиђајући чињеницу, да без физичког повратка државних органа Републике Србије на територију АП Косово и Метохија, није могуће спровести уставну норму о јединственом правном поретку који важи на целокупној територији Републике Србије укључујући и АП Косово и Метохију,

Ослањајући се на обавезујућу садржину међународних аката, и то Протокола о разграничењу између Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца односно Краљевине Југославије и Републике Албаније односно Краљевине Албаније од 1926. године, Конвенције о одржавању и обнављању граничних каменова, малих пирамида и кочева на граници од 1929. године, Повеље УН, Хелсиншког завршног акта, Резолуције 1244 СБ УН, као и Устава Републике Србије као највишег општег правног акта у унутрашњем правном поретку,

Нарочито следећи дух Устава Републике Србије, несумњиво дефинисан садржином преамбуле којом је констатовано да је АП Косово и Метохија саставни део Републике Србије, а да сви државни органи имају уставну обавезу да заступају и штите државне интересе Републике Србије на АП Косову и Метохији у свим унутрашњим и спољним политичким односима,

Препознајући недвосмислену вољу грађана Републике Србије којом се одбацује једнострано и противправно отцепљење АП Косово и Метохија од Републике Србије,

На основу одредбе чл. 99.ст.1. тач.7. Устава и чл. 8. ст.1. Закона о Народној скупштини,

Народна скупштина Републике Србије, на седници одржаној дана
2022. године, доноси

РЕЗОЛУЦИЈУ
Народне скупштине Републике Србије о окупираној Аутономној покрајини
Косово и Метохија

1. Република Србија, у складу са међународним јавним правом, Уставом и вољом грађана, не признаје и никада неће признати једнострано проглашену независност од стране илегалних органа у Приштини.
2. АП Косово и Метохија је саставни и неотуђиви део Републике Србије, који се тренутно налази под окупацијом, о чему без одлагања треба обавестити међународну јавност.
3. Ниједан грађанин Републике Србије који се налази на јавној функцији нема право да потпише обавезујући документ који ће правно отуђити АП Косово и Метохију као део територије Републике Србије. Било какво формално признање самозване државе, оличене у илегалним органима у Приштини, представљало би трајан губитак стожера српске државности и културно-историјског идентитета српског народа.
4. Обавезује се Влада Републике Србије да прекине сваки вид комуникације и преговора са представницима приштинских илегалних органа у Бриселу, који се воде уз посредство Европске уније. Европска унија, чије су водеће државе извршиле агресију на СРЈ, а чије су оружане снаге окосница окупационих трупа на територији АП Косово и Метохија, никако не може бити посредник у разговорима о решавању проблема Косова и Метохије.
5. Обавезује се Влада Републике Србије да поништи све писане и усмене споразуме постигнуте у Бриселу са представницима приштинских илегалних органа, уз посредовање Европске уније, као и све касније споразуме који из њих произлазе, укључујући и „Вашингтонски споразум“, будући да је реч о неуставним, незаконитим и приватним политичким погодбама неовлашћених лица.
6. Обавезује се Влада Републике Србије да наложи свим политичким организацијама и појединцима који су на окупираној територији АП Косово и Метохија укључени у рад илегалних органа у Приштини, а који признају, примењују или доносе акте у оквиру илегалног приштинског система, да из истих одмах иступе и ускрате им подршку.
7. Народна скупштина Републике Србије захтева од Владе Републике Србије да покрене иницијативу у органима УН да се разговори о АП Косово и Метохија убудуће воде искључиво у оквиру Савета безбедности УН.
8. Народна скупштина Републике Србије захтева од Владе Републике Србије да предузме све неопходне мере за доследно и потпуно поштовање и извршење Резолуције 1244 СБ УН. Спровођење овог акта представља апсолутни приоритет у државној политици.

9. Обавезује се Влада Републике Србије да формира Министарство за Косово и Метохију, поново успостави институције Републике Србије на територији КиМ које су укинуте антиуставним „Бриселским споразумом“, премести Канцеларију за КиМ у Косовску Митровицу и успостави цивилну заштиту српског становништва.
10. Обавезује се Влада Републике Србије да предузме све мере и радње у циљу физичког повратка и боравка српског цивилног и војног особља на територију АП Косово и Метохија, сагласно садржини Резолуције 1244 СБ УН. Ово се посебно односи на особље које ће одржавати непосредну везу са међународном цивилном мисијом и међународним безбедносним присуством, обележавати/ чистити минска поља, одржавати присуство на местима српске културне баштине и на главним граничним прелазима. Неопходно је да се појача присуство војске и жандармерије дуж административне линије, посебно у Топличком, Пчињском (бујановачко-прешевска област) и Рашком управном округу.
11. Обавезује се Влада Републике Србије да предузме све мере и радње на јачању институција Републике Србије на територији АП Косово и Метохија и да пружи све видове подршке српском народу који живи у покрајини. Ово се посебно односи на заштиту српске духовне и културне баштине, заштиту српских економских интереса и имовине на територији АП Косово и Метохија.
12. Обавезује се Влада Републике Србије да пружи све видове подршке српском народу који је након агресије и окупације расељен са територије АП Косово и Метохија, посебно онима који желе да се врате.
13. Обавезује се Влада Републике Србије, да у борби за очување АП Косово и Метохија у саставу Републике Србије, затражи помоћ и подршку Руске федерације, НР Кине и других држава које нису признале једнострано проглашену независност илегалних приштинских органа. Потребно је да се одустане од брзог „коначног“ решавања питања КиМ. Неопходно је да се појача ново стратешко повезивање са Руском Федерацијом и НР Кином као савезницима за очување КиМ у саставу Србије.
14. Народна скупштина Републике Србије захтева да се уведу законске санкције за свако јавно негирање Устава Републике Србије и заговарање независности „Косова“: политичких субјеката, медија, јавних личности.
15. Обавезује се Влада Републике Србије да покрене енергичну дипломатску и медијску активност у светској јавности у циљу упознавања светске јавности о етничком чишћењу које се спроводи над Србима са Косова и Метохије у последњих 150 година. Потребна је знатно јача дипломатска и спољно-политичка активност Републике Србије у циљу обезбеђивања што ширег броја савезничких земаља за ову историјску борбу српског народа за очување Косова и Метохије у саставу Републике Србије.
16. Обавезује се Влада Републике Србије да редовно, најмање једном у два месеца извештава Народну скупштину Републике Србије о развоју догађаја у вези са АП

Косово и Метохија и спровођењу овде наведених активности и мера за заштиту суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије.

17. Ова резолуција и њоме утврђени правац, смернице и циљеви државне политике обавезујући су за све државне органе, организације и јавне функционере и могу бити измењени једино новом резолуцијом Народне скупштине Републике Србије.

18. Ову резолуцију објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

У Београду,2022. године

ПРЕДСЕДНИК НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Уставни основ за доношење ове резолуције садржан је у одредби чл. 99. ст. 1. тач. 7. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије, као и у чл. 8. ст. 1. Закона о народној скупштини, којим је, између осталог, прописано да Народна скупштина доноси резолуције.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Полазећи од међународног јавног права и конкретних међународноправних аката садржаних у тексту предложене резолуције, те следом уставне обавезе из уставне преамбуле и уставних норми о целовитости и недељивости територије Републике Србије, укључујући и територију АП Косово и Метохија која је тренутно под мешовитом окупацијом НАТО, ЕУ и илегалних органа у Приштини, а имајући у виду и уставну норму о јединственом правном поретку, неопходно је да Народна скупштина Републике Србије коначно заузме суверенистички политички став о даљим корацима у борби за очување АП Косово и Метохија у саставу Републике Србије. Предложеном резолуцијом, подносилац жели да Народна скупштина као представничко тело интервенише и преузме активнију улогу у одбрани државне идеје о Косову и Метохији као историјском, државном и духовном срцу Републике Србије. До сада је Народна скупштина поступала као неми посматрач противправног поступања извршне власти у Бриселу, а усвајањем предложене резолуције има историјску прилику да ствари сагледа са искључиво српског становишта и у искључиво српском националном и државном интересу.

То подразумева апсолутни раскид са досадашњом **антиуставном** политиком постепеног признавања независности тзв. Косова, проглашене од стране илегалних органа у Приштини, а кроз дијалог и посредовање ЕУ у Бриселу, јер су имплементацијом ових споразума на груб начин угрожене територијална целовитост и уставни поредак Републике Србије. Наиме, низом писаних и усмених споразума закључених у Бриселу, а нарочито њиховом постепеном имплементацијом, важећи Устав Републике Србије је на неуставан начин измењен. Стога се питање Косова и Метохије мора вратити у одговарајуће међународне оквире - искључиво формат УН, као и у уставне оквире, имајући у виду да је писани устав претпоставка владавине права.

Почев од 2000. године, примећено је одсуство воље да се на легитимним и легалним основама сачува АП Косово и Метохија у саставу Републике Србије. Све власти су се декларативно залагале за Косово и Метохију у саставу Србије, али ниједна власт није до краја инсистирала на потпуном спровођењу Резолуције 1244 СБ УН. Томе су погодивале и европске интеграције и под притиском истих низ погрешних потеза свих који су вршили власт, будући да европске интеграције имају једну константу у случају Србије: што је Србија ближа ЕУ, то је АП Косово и Метохија све даље од Србије.

Предложеном резолуцијом и заузетим ставовима се поништавају ефекти и последице политике коју су поводом косметског проблема спроводиле све власти почев од 2000. године па све до данас. Примера ради, предложеном резолуцијом се на несумњив начин констатује окупација дела државне територије што искључује могућност легализације и легитимизације актуелног стања које почива на тероризму, сепаратизму и агесији. На неправу се не може засновати право, па је проглашење окупације најлегитимнији и најцелисходнији потез. Затим, захтева се потпуни прекид комуникације и разговора наших државних органа и носилаца државне власти са представницима приштинских илегалних органа у Бриселу, уз поништај писаних и усмених споразума који су у тим приликама постигани. Пратећу последицу поништаја ових споразума представља и иступање свих српских организација и појединаца који на било који начин учествују у раду илегалних органа у Приштини. Предложено је да Влада предузме све мере и радње на физичком повратку српског особља на територију АП Косово и Метохија, све у складу са Резолуцијом 1244 СБ УН. Ово се нарочито односи на особље које ће одржавати непосредну везу са међународном цивилном мисијом и међународним безбедносним присуством, обележавати/чистити минска поља, одржавати присуство на местима српске културне баштине и на главним граничним прелазима. Такође, посебна пажња се посвећује повратку расељених Срба и других грађана неалбанске националности, као и заштити имовинских интереса Републике Србије, будући да је узурпирана вредна државна имовина. Захтева се и активнија дипломатска и медијска акција ради упознавања међународне јавности о етничком чишћењу које се спроводи над Србима са Косова и Метохије у последњих 150 година.

Ова резолуција је први акт који се позива и на међународне уговоре о разграничењу између правних претходница Републике Србије са Албанијом, што је несумњив аргумент који иде у прилог тврдњи да је АП Косово и Метохија део Републике Србије која се граничи са Албанијом. Такође, ова резолуција је акт опредељења Народне скупштине Републике Србије да се борба за очување АП Косово и Метохија измести из формата бриселске бирократије која функционише на принципима условљавања тзв. европског пута Србије њеним повлачењем са Косова и Метохије.

III ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

За спровођење ове резолуције нису потребна додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

IV РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлагач предлаже да се резолуција донесе по хитном поступку с обзиром да би одлагање усвајања акта овакве садржине довело до наступања штетних последица по безбедност земље и рад државних органа, у складу са одредбом чл. 167 Пословника Народне скупштине.